

Welkom

Welkom hier,
In de Ekklesia Den Haag.
Wie u ook bent, als onmisbaar deel van de keten.
Vanwaar u ook komt.
Welkom vandaag
Hier in deze stilteviering.

Inleiding

Stilteviering...
Mogen wij hier vandaag tot rust komen.
Stil worden...
In die stilte onszelf terugvinden, thuiskomen in onze ziel,
Verzoend ,geheeld en zó de ander ontmoeten.

Stilstaan bij mensen op de vlucht.
Rijen vluchtelingen, onderweg in kou en regen,
wadend door modderstromen,
op zoek naar een nieuw thuis,
veiligheid en geborgenheid.

Stilstaan ook bij hen, die ons zijn ontvallen door de dood,
Ver weg én dichtbij.
Mogen voelen de draden van herinnering ,die ons binden aan mensen
die ons lief waren
en met wie we ons leven mochten delen.
Mogen wij stilstaan
bij pieken van pijn en vreugd.
Meedragen al wat ons waardevol is
en loslaten wat ons kwetste,
Om zó verder te kunnen gaan.
Stilte nu....

Lezing: Psalm 65 vrij

Stilte nu. Voor U.
Stilte zingen had ik U beloofd.
Hoor dan.

Hoor dan wie?
Mij – wie mij?

Die deze mens ben
die hier neerligt
nietig schuld beladen
die wil opstaan

ander mens wil zijn
nieuw ik

Stilte nu

*

Mag ik uw tuin betreden
wonen vlak tegen U aan?

Veiliger op aarde
is geen plek.

Onwankelbaar
de hoog opstaande bergen rondom.

Zoals in den beginne Gij
de hoogste golven hebt bedwongen.
Zo zullen ooit de menigten bedaren
en zal tot rust komen
deze wereld, en nieuw zijn.

En dan stilte zingen
zoals de wind
in struikgewas en bomen ruist
zacht zingend.

*

Toen Gij de aarde bezocht
overstroomdet Gij haar
met uw rijkdommen:

korenvelden, diepe voren
zachte kluiten grond
grote zomers druipende woestijnen.

Waar Gij uw voet zet
bloeit het.

Al dat zingen. Overal. Over U.

Lezing: Psalm 118 vrij

Dank aan Hem, Hij is goed.
Hij is vriend voor het leven.

Ik was wanhopig, ik riep
jij daar, en Hij gaf antwoord.
Ik ademde op, als nooit eerder
ik was niet bang meer, voor niemand.

Beter te schuilen bij Hem
dan te vertrouwen op mensen.
Beter te hopen op Hem
dan te vertrouwen op macht.

Een horde stond om mij heen,
tegen mij op, sloot me in.
Zwerm horzels, zinderend vuur
ik riep zijn naam, ze verwaaiden,
ik riep – het waaide uit.

En in mij zong een oud lied:

'Uw rechterhand, Adonai,
hoog opgeheven, bevrijdt ons,
drijft ons de diepte der zee in:
als een muur stond het water.
Riep Vijand "ik achtervolgde ze"
Gij stuurde uw storm van adem:
als lood gezonken zijn ze
in de aanstormende vloed.'

Open uw deuren voor mij
ik die hard ben geslagen
wil dank zeggen dat ik nog leef
ik wil niet dood, ik zal leven.

De steen die geen metselaar
kon gebruiken, werd hoeksteen.
Zo is geschiedt van godswege –
begrijpen zal ik het nooit.

Dit is de dag die moest komen
hoog tij, zonovergoten
dag van bevrijding en opstaan
dag van zingen en dank.

Dank aan Hem, Hij is goed.
Hij is vriend voor het leven

Gedicht voor Ayan

daar lig je, moederziel alleen, verloren in het zand
de droefheid van jouw levenloze lijfje is ongekend
je brak duizenden harten, in één keer
zonder dat we je ooit hebben gekend
de hoop op een veiliger bestaan
eindigde voor jou hier, op dit strand

niemand is tegen dit grote
kille onrecht bestand

de eenling die nu zijn blik nog afwendt
zo harteloos blijft denken
valt in het niet bij de duizenden mensen
die jou zullen gedenken

niemand die jou ooit nog
gerechtigheid kan geven
zo meedogenloos als de zee
was het einde van jouw leven

nog maar drie jaar oud
zo eenzaam heen gegaan
weerloos tegen het noodlot
eindigde jouw bestaan

mag ik hopen op een hiernamaals?
waar je vlinders vangen mag?
waar je bij je moeder kunt blijven
ik weet zeker dat ze op je wacht.

Rust zacht, kleine Aylan.

Slotgedicht van Ina Sipkes de Smit

Troost

Als we woorden vinden
van troost
kunnen die woorden lijken op fakkels
waarmee we het duistere land van het verdriet
binnengaan.

Soms gebeurt het,
dat we de ander kunnen bereiken
en laten voelen
niet alleen te staan
en minder eenzaam te zijn....
